

Giữa trăm bài tập làm văn luôn là giữa sôi động nhất vì thầy giáo thường dành cho các lớp nghe hai bài, bài đầu có điểm cao nhất và bài có điểm thấp nhất.

Tất nhiên, bài cao điểm được chọn thường phải tay và bài điểm thấp là những truyện cười, chuyện cười sau đó còn hình thành nên nhiều giai thoại về những câu mà thầy nhận xét là "què, chết, thiêu u s&#c thuy&#t ph&#c...".

Và giai thoại này đôi khi còn lan truyền ra các lớp khác mà tác giả của nó chỉ còn cách là lấy cả hai tay mà che mặt thôi. Các lớp đầu nào cũng hỏi hỏi khi xếp bài trên tay thầy đã viết nhiều rồi mà bài của mình còn chưa thầy đâu.

Hôm nay, những thầy giáo, thầy mẹ cấp lớp xếp bài ra là các lớp nhộp nhộp. Vui vẻ ra là "Hãy kể lại một kỷ niệm sâu sắc của em", thầy đã nói rằng lớp có bạn mới sinh thì chắc chắn sẽ có bạn mới khác nhau, không nhớ khi chúng mình trích đoạn nào đó bạn thầy chê là đ&#n đ&#u, chúng tôi thường chúng chúng "Thầy ơi, học cùng nhau thì làm sao mà đ&#n chúng không trùng lặp nhau được."

Khác thường, là thầy đưa xếp bài cho thầy giáo lớp chỉ giới thiệu một bài. Chắc chắn! Đ&#a nào cũng nhìn ng&#i ngh&#nh c&# cho cao lên một chút để nhìn cho ra tên của ai và đ&#c m&#y đ&#m những không đ&#c. Bài hay nhất? D&# nhất?

Một lá thư sai chính tả

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 12 Tháng 6 Năm 2012 06:49

Giới văn nghệ tập là Kim Chi. Nhưng rồi tôi đoán chắc chúng tôi tiêu tan khi Kim Chi vỗ tay nhận bài của mình tay trống nghệ tập. Vậy là thầy giới thiệu bài để nghệ tập rồi! Chắc tập chuyên ánh mắt nhìn về phía Công nghệ với tiếng cười khúc khích. Công nghệ thầy có nghệ câu văn kiểu như "Đi một ngày đàng học một sàng khôn, vậy nên chúng ta phải đi nhiều ngày hơn nữa"... Nhưng rồi Công nghệ cũng nhận được bài của mình.

Vậy thì của ai? Hay? Đẹp? Làm sao biết trống được bài số được lên hôm nay là của ai! Trông, môn văn... Có khi bài trống của tôi được 6 điểm mà tôi lại phê "Lời hành văn trong sáng, nên được nhiều điểm nên chúng phong phú hơn" thì bài sau nhận được ngay điểm 4 với lại phê "Quá lan man dông dài!" Điểm bậy môn văn của thầy là một trăm của mẹ xa! Ngay cả Kim Chi cũng nói vậy.

Chúng tôi nhìn theo tay của trống nghệ tập cho đến khi bài cuối cùng được phát ra. Chẳng mình Dũng là của có. Không hơn mà cả tập để người khác nhìn về phía Dũng, tác giả bài văn trên tay thầy. Tránh cái nhìn của cả tập, Dũng ngoảnh ra của số. Không thầy một Dũng nghệ có thể thầy rõ hai vành tai và cả của Dũng được.

Dũng là học sinh trống nghệ tập mới chuyên về tập tôi được hai tháng nay. Không có gì nổi trội, nổi Dũng cái gì cũng bình thường và của có gì tốt về ra là được biết về môn văn cả. Vậy mà điểm 8. Phải, điểm 8! Chúng tôi nhìn rõ số 8 chói trong ô điểm khi thầy đưa tay số lại cả kính trên sáng mũi, cả chẳng quen thuộc mới khi thầy xúc động. Giới nghệ thầy trống trống:

"Kính niệm sâu sắc nhất của em là khi nhận được thư của ba em.

Nhà em nghèo lắm nhưng ba má cho em ra phố học để sau này em có thể làm được điều gì đó tốt đẹp hơn. Cho em ra phố, ngoài việc phải kiếm tiền làm thêm để có tiền trang trải chuyên học hành của em, ba em còn phải làm nghệ việc mà khi ở nhà em có thể đỡ đỡ cho gia đình. Chẳng bao giờ ba má viết cái gì cả. Hơn em còn ở nhà, mới khi cần viết thư về quê hay viết điểm tập là em viết..."

Thầy nghệ được, nhìn cả tập:

- Các em, thầy số viết lại nguyên văn lá thư của ba bạn Dũng lên bảng cho chúng ta cùng đọc.

Một lá thư sai chính tả

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 12 Tháng 6 Năm 2012 06:49

Một chuyện lạ! Tất cả chúng tôi hỏi hỏi p tờ mò tờ ng ch hi n ra d i tay th y.

"Con iu th n c a ba. Chiu hôm qua ba kiu ng i bán con heo đ có ti ng g i cho con con nh nhà khôn? Cả nhà nh con nhieu l m c h ch nge ch n nào mùa màn song ba má x ra thăm con"

Lá thư v n v n có 45 ch .

Khi th y quay i thì Dũng đã úp m t xu ng bàn, hai vai run run. M t th y cũng hoe đ .

C l p im phăng ph c tr c lá thư đ y i chính t trên b ng, lá thư yêu th ng và g i g m c a m t ng i cha v n ch quen v i cày cu c l n đ u c m bút vi t th cho con.